1875. VII. évfolyam. 210. szám. Csütörtök, október 28.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „független ségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Az uzsora és megölő betüje.

Közpélda beszéd az, hogy a veszedelem nem szokott magában járni; hanem miként a bün, szüli egyik a másikat.

A betegnek asztalán — kit a kór, ágyához lelánczolva tart, nem elég, hogy éjjel és nappal nyög fájdalmainak metsző kinai alatt, javulásának mutatkozó perczeiben — ott terem lelke vigaszára, az orvos és a gyógyszertár kifizetendő számlája. —

Magában a nagy természetben is a száraz, aszályos években, rendesen el jőnek a pusztitó férgek, rovarok csoportjai, hogy ellenállhatlan falánksággal emészszék fel, a földnek azon szigoru termékeit is, melyekhez még némi kis reményt lehetett volna fűzni.

Szomoru tapasztalat, keserü igazság: a baj soha sem jár magában, egyedül.

Szegény hazánk területén is már hosszu évek során a bajoknak, és veszedelmeknek el sem sorolható hullámai huzódtak keresztül, melyekkel való küzdelembe bele fáradva, már csaknem átalánosan a szegénység, a nyomor szoritó karjaiba dobatva, vonaglik a tengéletü nemzetnek zöme. A vészt, mely kétségtelenül mutatkozik, már nem kell jelzeni, mert miként, a tenger felkorbácsolt, vad s szilaj hullámai által hányatott hajó körül, melyet minden perczben az elsülyedés veszélye fenyeget, megjelennek a visitó vészmadarak, és az agyaros emberevő czápák, — ugy itt is gomba módra bujtak elő szennyes odukból, a nemzettest telhetetlen nadályai az uzsorások, kik mohó haszonleséssel vetik magukat kiszemelt áldozataikra.

Az uzsorásság csupa gyöngyélet. — Nem kell egyéb hozzá, csak a lelkiismeret, és a becsület szavának elhallgattatása. Ismerünk uzsorást, ki összeköttetéseinél, ismeretségeinél fogva a pénzintézetektől tisztességes kamatra kikölcsönzött összegekkel üzi átkos játékait.

Már ez nem csak embertársainak tönkre tételében hatalmas tényező, de még a pénz intézeteket is jórészben ki játsza, és megfosztja eredeti czéljuktól, melyek a mérsékelt hasznon kivül, mit maguknak szereznek, a szorultságban levők kisegitésére volnának alapitva.

Ismerünk uzsorást, ki mint a jó vadászeb a vad jelenlétét, megérezvén a nehéz idők bekövetkeztét, s jó előre pénzé tévén minden értékesithető vagyonát, gonosz mosolylyal nézi, miként kétszereződik meg vagyona mesés gyorsasággal, a semmit nem tevés kényelmes karjain, akkor, midőn a szorgalmas és fáradságos munkát üző polgárt, napontai veszteség és pusztulás követi rémként minden utain.

De nem fárasztom az olvasó türelmét e szörnyü nép különböző utakon romboló fajainak leirásával, mert az uzsoratörvény eltörlésével, nem látván szükségét az álczának, nyilt arczátlansággal nyomorgatják régtől fogva a szorult világot.

Semmi sincs azonban tőlünk távolabb, mint azon gondolat, vagy hit: hogy talán az uzsorások törvény által lehetnének korlátozhatók.

Nem született még meg azon ember, ki a törvényhozás terén oly elme birtokában volna, mely megtudná hozni azt a törvényt, mely a szabad rablásnak e nemét megtudná akadályozni. A legszigorubb törvény, a legkomolyabb alkalmazással is kijátszható e téren.

Mi az uzsorásokat bátorkodunk egyenesen a herékhez hasonlitani, azok is henyén, dolog nélkül a köztársaság vagyonának emésztői; csakhogy a köztársaság népe aztán, a szorgalmas méhek, ha megsokalják e léha nép dobzódásait, halálra keresik őket, és a társaság kebeléből kidobván kövér hulláikat, temetetlenül hagyják zsákmányul a hangyák seregének.

Oh! ha az emberi társaság is e képen járna el? Mily sajátságos mozgalom, minő rémület adná fel magát azon körökben, hol jelenleg a gőg és pöffeszkedés, a divat és szokás, az uzsorások körében?!

Valóban elérkezettnek véljük az időt, midőn e vészteljes és ragályos kór ellen gyökeres gyógymódról kell gondoskodni.

Ha szabad e tárgyban véleményünknek lenni? és azt koczkáztatni; mi egyedül segitő és gyökeresen segitő módnak csak a lehető leggyorsabban felállitandó és a lehető ócsó magyar önálló bankot tartjuk.

Azonban, alig mondám ezt ki, már is hallani vélem, a gondolkozást is csak felületesen, könnyen tenni szerető embertársimnak némelyikéről, a közömbösen köznapias álmossággal, csak ugy vállon keresztül, oda dobott megjegyzést: talán azt gondolják az önálló magyarbank előharczosai, hogy csak felállitani kell azt, s azonnal megnyilnak az ország felett a bőség szarui, melyekből omolni fog a kincs, csak épen az üres erszényt kell alája tartani.

Ellenkezőleg, édes fásult keblü uraim! Tudjuk, és tisztában vagyunk azzal miszerint egy pénzintézet, egy bank, kivált kezdetben, csak lassan, csak részletenkint nyujthat segedelmet, és pedig erős és jó biztositékokra és nem valakinek szép szeme és piros ajkaiért! De ha egyszer megkezdhette a bank müködését, meg fognánk látni, minő arczot csinálnának az uzsorás vitézek, azon hangnak hallására, melyet a birtoktesteket szoritó uzsora, vasabroncsok pattogásai okoznának. És nyissuk fel csak kissé látmüszereinket. Háritsuk el a gondolkodó ész utjából a szabad kilátás torlaszait.

Mit mutat nekünk a remény virágival behintett jövő?

A magas kamatok zsibbasztó nyügeiből kibontakozott földmüvesnek két rongyos sovány igája helyett, négy foglalkozik a földnek megmivelésével, jó erős barmok mind. mert a föld mennyiségéhez megkivánható lábas jószág, ott legelvén rétein, ugarain, s felemésztvén a termelt takarmányokat, trágyája megszaporodott, a megszaporitott trágya a laza kiélt föld termő erejét vissza idézte, a jó termő föld jól terem, a terménybőség kövér állatokat, a kövér állatok telt erszényt eredményeznek. Az a gazda kinek erszénye meg-meg telik, szélesbiteni szokta gazdasági körét, a megszélesbitett gazdasághoz épületek, szerszámok szükségeltetnek. A szerszám szükségen az iparosok segitenek, az iparos feldolgozandó anyagot a kereskedőtől vásárol.

Az iparos, ha munka megrendeléseket kap, nem szorul kölcsönre. A kereskedő, ha vásárlói vannak, ha üzlete jó forgalmat mutat, nem szorul senkire. Az a megrekedt pénz aztán, mely az uzsorások zsebeibe vissza vándorlandó fogna lenni, bizonyára oly olcsó kamatot hozna létre, mely nem remélt jobblétnek, gazdászatnak, ipar és kereskedelem nem remélt felvirágzásának lenne szülő anyja.

És, — alig merem kimondani, — a pénznek létele, előidézné azt a különös furcsa esetet, hogy az adóvégrehajtók munkátlan táborát el kellene bocsátani, mert az én nemzetem, akármit mondjanak is felőle, s vanból előre befizetné adóját és abban a sok elbocsátott és jól táplált végrehajtóban több száz munkás kart nyernénk meg a hazának.

Lapunk kerete, szüktere, nem engedi, hogy ez üdvös tárgy hatásának, felette hasznos voltát, előre meg se határozható horderejét, a társadalom különböző osztályaira nézve alaposan és egész terjedelemben fejtegethetnők. Bezárjuk tárgyalásunkat, azon hittel, azon reménynyel, hogy a hon atyái és az ország kormánya, át meg át van hatva egy fellállitandó önálló magyar bank üdvös eszméjétől, melynek létrehozása, az uzsorások kivételével, egy országos óhaj, egy nemzet öszetett kezekkel történő rimánkodása. Igénytelen véleményünk szerint pedig, azon felül, az uzsorának megölő betüje.

Tiszai Dániel.

— **A pénzügyi bizottság** általános jelentése. A pénzügyi bizottság az egyes miniszteri tárczák költségvetéseire vonatkozó részletes jelentéseken kivül az egész 1876. évi budget tárgyában egy általános jelentést is fog a képviselőház elé terjeszteni.

— **Az iskolai szünidők.** A vallás- és közokt miniszter, mint a lapok már régebben emlitették és ma a hivatalos lap közli — elrendelte, hogy a már beállott $187^5/_6$. tanévtől kezdve a miniszterium közvetlen rendelkezése alatt álló valamennyi gymnasium- és reáltanodákban az évi nagy szünidő julius és aug. hónapokban tartassék és ehez képest a tanév az $187^5/_6$-kinak kivételével — mely f. évi okt. 1-én már kezdetét vette és 1876. évi junius hó végével fog befejeztetni, a következő $187^6/_7$. évtől kezdve a tanév szept. 1-én kezdődik és junius hó végével befejeztessék. Az egyetemek- és jogtanodákra nézve a nagy szünidőt illetőleg az eddigi gyakorlat tartatik fenn.

— **A Magyarország és Ausztria** közötti vámtárgyalások, bécsi jelentések szerint a karácsonyi szünetek alatt fognak ismét megkezdetni. Olaszországgal most csak előleges értekezletek folytattatnak; a tulajdonképeni tárgyalások később fognak megtörténni Rómában.

— **A magyar rente-kölcsön.** Bécsi lapok állitása szerint, a bécsi börzén tegnap azon hir volt terjedve, hogy Rotschild-csoport és a magyar kormány között a rente-kölcsön már megköttetett. A bécsi hitel intézet köreiben e hirt kétségbe vonták, s itt is ugy tudják, hogy a kölcsön még nincs megkötve.

Éljen a hazai ipar!

Ha legnagyobb halálos ellenségünktől jönne is oly tanács, — a mely hasznunkra válhatik, örömmel fogadnók s foganatositanók azt.

Annyival inkább sokszoros örömünk, hogy a fuzionált kormánytól oly intézkedésnek hirét hallók, a mit valahára már hazai, kizárólag magyar érdekből tett.

Nem is késünk neki ezért az elismerést megadni. Tudtunkkal a közösügyes magyar kormánynak 8 évi fenállása óta ez ideig két fontosabb tény emelkedik ki, egyik Zichy erélyes rendelete a magyar nyelv ügyében, (ha bár az kellő sziggorral nem hajtatott is végre,) a másik, a melyről szólni akarunk, a mostani belügyminiszternek a kereskedelmi ügyérséggel egyetértőleg kiadott figyelmeztetése, melyben a hatóságok figyelmeztetnek, hogy felszereléseiket a hazai gyártmányokból szerezzék be.

Igaz szivvel üdvözöljük e — megvalljuk, — nem várt rendeletért Tisza Kálmán belügyért. Ha már a hadi felszerelésnél a magyar ipar érdekeit nem kisérlé is megvédeni kellőleg, most e mulasztását igyekezik helyrepótolni.

Természetes, hogy minden magyarnak erkölcsi kötelességében állana ama rendelet értelmében járni el, de sajnos, — hogy ez nem történik. A nyomorult viszonyok szempontjából tartjuk mi tehát helyesnek ama miniszteri intézkedést. — Bár minél többször volna alkalmunk a kormány köréből ily mozzanatot jelezni.

De ne állapodjunk meg itt.

A jó tanácsot kövessük, habár — őszintén megvallva — szégyenitő is a nemzetre, hogy kormányának kell a hazai termékek felé irányozni figyelmét.

Társadalmi életünk minden rétege tegye magáévá az eszmét, s az eddigi divattal ellenkezőleg azt érjék a szégyenitő megjegyzések, a kinem a hazai iparból állitja ki szükségletét.

Nem vagyunk még mi annyira szellemi kolduson, — hogy a müvelt igények kivánalmait is ki ne elégithetnők iparunk termékei által.

Debreczen és vidéke, mint legkiválóbb magyar terület lakossága járjon elől jó példával.

A magyar ipar emelkedése által a beszerzések is olcsóban eszközölhetők lesznek. S ezzel a hazai közforgalomnak is nagyobb lendületet adhatunk.

Legyünk e télen is magyarok. A hajdani védegylet eszméje lebegjen előttünk.

Éljen a hazai ipar!

Álmos.

Bizottsági jegyzőkönyv 1875, október 20.

A Kazinczy alapitványra beérkezett pályamüvek megbirálása és uj pályamüvek kitüzéséről.

1. A polg. Casinó elnöke, ki a Kazinczy alapitványi okmány értelmében a pályamüvek felett itélő bizottságnak is elnöke, jelenti, hogy a mult 1874-ik évben kitüzött azon pályakérdésre.:

„Kiváutatik irodalom történeti és itészeti szempontból ismertetése azon történettudományi munkásságnak és történeti irodalomnak, melynek központja Debreczen város volt, Veszprémy Istvántól bezárólag Peczeli Józsefig; különös tekintettel a belső fejlődés és összefüggés kimutatására. A legjobb mü jutalma 10, a hozzá legközelebb állóé 4 darab arany“

egy pálya mü sem érkezett be.

2. A második pályakérdésre:

„Kivántatik egy satira, versben, melynek tárgya az ujabb magyar társadalmi életből legyen meritve.“ Jutalma a legjobb münek 6, a becsben hozzá legközelebb állónak 2. arany.“

Következő két pályamü érkezett be:

a.) Társadalmunk tükre. satyra. Jeligéje: Difficille est satyrám non scribere.

b.) Arany napok, satyra. Jeligéje: Difficille est styrám non scribere.

Birálók tudván azt, hogy a satira a kisebb költészeti müfajok közt, különösen fiatal ember számára a legnehezebb feladat, — egy átalában nem vártak olyan müvet, mely magasabb irodalmi és aestheticai igényeknek megfeleljen. Várakozásukban nem is csalatkoztak.

1-sö számu mü, melynek czime „Társadalmunk tükre“, nem minden költői, sőt nem satirai ér nélkül van irva.

Egyes részletek, egyes párversek sikerülteknek mondhatók. De minthogy az egész társadalmi életet ölti fel, és azt egészen különböző oldalakon érinti meg, az egésznek szükségképen meg kelle halványulni. Legjobb, ha a satira csak egy divatos ferdeséget, vagy bünt vesz ostora alá, s ezen ferdeséget minden alakjaiban felkeresi, a társadalom minden rétegében nevetségessé teszi; p. o. Népszerüség, vagy a „Széchenyieskedők.“ Ha az egész társadalmat akarja megostorozni, össze kell szednie bizonyos rokon vonásokat, rokon ferdeségeket, hogy a satirának mint költői müfajnak egysége megmaradjon; össze-vissza ugrálva egészen különböző tárgyakon, a legkitünőbb költemény is legfölebb nehány satiricus vonást tud felmutatni, de satira nem lesz.

Másik hibája e münek, hogy egyes részek nincsenek benne következetesen keresztül vive; p. o., a satira nagyobb részét elfoglaló „széltoló“ alakjával nem vagyunk tisztában. Elsőben a széltoló egy fertály mágnás-sportman alakjában van rajzolva, kinek fejét köcsög fedi, orrhangon beszél, kutyákat tart; ugyanezen széltoló kevéssel utóbb mint független kulacsos népámitó van feltüntetve. Pedig ez két különböző alak, s bár a satirát mind kettő megérdemli, de egymással — köcsög kalap és „független“ kulacsosság meg nem fér. Pár kifejezést, p. o., hogy a nő strupirtnak van nevezve, hogy a költő maga ugy ordit, hogy az égről lehullanak a fénylő csillagok, — a különben erős luggal mosdató satira sem tür szivesen.

2-ik sz. mü czime: Arany napok. Szerencsésen, ügyes fordulattal kezdődik, és első felében — leszámitva, hogy nagyon is fekete szinben látja a dolgokat, a mi a satira találó valódiságából von le — meglehetősen halad azon alapgondolaton, melyet felvesz, a pénzimádók és pénzért mindent áruba bocsátók megfenyitesén. De mintha a költő müve egy utolsó stróphájában tárgyából kifogyott volna, egészen más dolgokról kezd beszélni, felszólal a franczia és német öltözet ellen. Egy másik stróphájában igen helytelen megfigyelő tehetséggel ugy találja, hogy „a mai nemzedékben ha egy előhaladni bátor, ezer helyette hátra lép.“ Holott hátralépés helyett társadalmi életünk minden ágában inkább a meggondolatlan előhaladásról, vagy néhol a mozdulatlanságról lehetne satirát irni. Verselése azonban meglehetős, és egyes helyei sikerültek. A gyémánt lelhelyéről, ugy látszik szerzőnek még ezen tul lesz szükséges biztosabb tudomást szerezni. (Utolsó versszak.)

Birálók egyik pályamüvet sem tartják sem absolut becsünek, sem társa felett nagyobb előnyökkel birónak, épen azért mindkét mü szerzőjét inkább buzditólag jutalmazni, mint megkoszoruzni akarják az által, hogy az első 6 aranyos jutalmat közöttük egyenlően megosztatni itélik. A második jutalom 2 arany egyik most kitüzendő pályakérdés dijának pótlására fordittatik.

A jeligés levelek felbontatván, kitünt, hogy az első pályamü szerzője Kósa Ede végzett hittanhallgató, — a 2-ik számué Erdey László jogász, kiknek is a 3—3 arany jutalom kiadatni rendeltetik.

Az alapitványi oklevél értelmében a következő 1876-ik évre szeptember 15-ik napjára következő pályakérdések hirdettetnek ki:

1. „Kiváutatik irodalomtörténeti és itészeti szempontból ismertetése azon történettudományi munkásságnak és irodalomnak, melynek központja Debreczen városa volt Veszprémy Istvántól bezárólag Péczeli Józsefig; különös tekintettel a belső fejlődés és összefüggés kimutatására.“ A legjobb mü jutalma 12, a hozzá legközelebb állóé 4 arany. Beadási határnap 1876. szept. 15.

A „DEBRECZEN“ tárczája.

AZ ÉLET ISKOLÁJA.

— Eredeti elbeszélés. —

Irta: GRÜNVALD JÓZSEF.

I.

(Folytatás.)

Berthold ur.

A második felvonásban a darab ugy hozta magával, hogy Ariadne kisasszony és a nevelő megszöknek a szülői háztól; ez szerencsésen sikerült is, sőt mondhatni némi hatást gyakorolt is a jelenvoltakra e jelenet, mely a lámpák lesrófolása által előidézett szinpadi homályosságban folyt le. Igen ám, mi történik azonban?

Midőn az apa bejön s keresi leányát, hogy a fenforgó ügyről vele beszéljen, Zahorecz Tóbiás annyira megsajnálta a szegény kétségbeesett öreget, miszerint, nem állhatta meg, hogy ujra oda ne kiáltson a szinpadra:

— Most szöktek meg az ablakon, ha siet kend még utólérheti. . .

Irtóztató kaczagás következett ismét ez intermezzóra, mely azonban, ugy látszik, hogy a szereplő színészt épen nem hozta zavarba, hanem folytatta tovább mondókáját, gondolván, had teljék kedve az uraknak. Igy végződött be a második felvonás.

A második és harmadik felvonás közt két évi időköz van, s a függöny felgördülésénél Ariadne kisasszonynak, ki e két év alatt szegénynyé lesz, már mint koldusnőnek kell megjelenni. — Ariadne kisasszony azonban semmiképen nem akarja magát mutatni; Várhidi József az igazgató türelmetlenkedni kezd, s oda rohan az öltöző szobához, s annak ajtaján kopogtat, de semmi választ nem nyer. Majd kiáltani kezd: kisasszony, siessen, mert az ön jelenete következik! erre sem kap választ. Ekkor dühösen nyitja be az öltöző rekeszték ajtaját, s megdöbbenve látja, hogy senkit sem lát.

A düh, mely elfutotta testét, azonnal oszlani kezdett midőn eszébe jutott, hogy bizonyára ismét valami tréfa van a játékban, melyben Berthold ur keze müködik; ennél fogva, nyugodt léptekkel közeledett a szinpadon a közönséghez, s meghajtva magát egész hidegen a következőleg szóllott:

— Nagyérdemü közönség! Ariadne kisasszony csakugyan megszökött.

— Mondtam, hogy megszökött — kiáltott nagy torokkal Zahorecz, — ugy kell neked, miért nem szaladtál utánna.

Nagy lárma, zsibaj keletkezett, a vendégek felállottak s tolongtak kifelé. Berthold ur épen Madarassy Sámuel mellé jutott, kinek egész sajnálkozólag mondá, mennyire sajnálja, hogy e tréfánál Gabriella, az ő kedves menyasszonya jelen nem lehetett. Madarassy ur biztatólag felelt Bertholdnak, hogy az ő leánya nem igen szereti az ilyen komediát; különben, tevé aztán hozzá, jól tette, hogy visszavonult pihenni ilyen nagy nap előestéjén.

Soha ilyen vig ficzkókat! mondá Madarassy ur, midőn beléptek a nagyterembe, hol már az asztalok teritve valának, s jó zamatos, illatozó ételek vártak a vendégekre. A czigánybanda egy kis benyilóban foglalt helyet, melynek ajtaja nyitva volt és kezdék már hangolni a sirdó és vidító eszközöket. Mindenki helyet foglalt; a tizenkét ablakos hosszu teremben a hosszu asztalok mind körül voltak ülve, nagyszámú látvány ez, midőn ily roppant társaság mindenik tagjának örom, kedv, vigság dagasztja kebelét, a hol az ember megfeledkezve a földi bajokról, a lélek a vidorság köntösét ölti fel; még a kinek bu nyomja is szivét, ilyenkor számüzni szokta azt onnan, s átengedi magát a gondtalanságnak, a kedélyességnek.

A szinésztársaság tagjainak, de különösen az igazgatónak arczán lehetett észlelni csak némi komolyságot; hiányzott közzülök a főszemély, Ariadne kisasszony, kire az igazgató ugy vigyázott mint szemefényére. És e komolyság nőttön nőtt, a mint meglátta, hogy Berthold ur ott ül az asztalnál, s e szerint ő aligha vett részt az Ariadne eltüntetésében, nem tudta felfogni és megfejteni a rejtélyt, hová tünhetett, kivel mehetett el? Restelte a dolgot nagyon; az ő társulatának, a mely mindenkor és mindenütt a becsületesség korlátain tudta magát tartani, ime hát milyen nagy szégyent kell most vallani. Épen igy gondolkoztak azok is, kiknek nem ment ki emlékükből ezen megtörténhetős különös esemény. A gondolatokat azonban másfelé terelte Asztalos Gáspár lelkész ur, ki miután az először felhordott ételnemből és borból jóczkán bevett, felemelkedék az asztalnál, s poharát kezébe véve a ház urát felköszönté.

Szellemdus, élczczel telve volt toasztja, beszéde közben rátért Madarassyné ő nagyságára, de nem folytatá el [illegible] ünnepély két legfőbb személyét, Gabriella kisasszonyt és Berthold urat. Kitörő „éljen“ kiáltások és harsány taps követte a toasztot, melyre Madarassy ur rövid szavakban válaszolt, megköszönve a vendégeknek a szives jó indulatot, melylyel családja irányában vannak, egyszersmind bocsánatot kért, ha ő, miután az idő is késöre jár, nejével együtt nyugodni visszavonul.

Amint Madarassy Sámuel és neje eltávoztak a vendégek közül, azonnal nagyobb hangon kezdődött a társalgás, Berthold ur elhatározta magában, hogy kitész magáért. Soha nem mondott toasztot magyar nyelven, de ma ugy érezte magát, hogy egy óráig is képes volna elbeszélni. Felemelte tehát poharát, s szállott az ő czimborájához Ambrózy Ábrishoz.

Csend lett.

A társaság összenézett; minden szem Ábrist kereste, de nem találta. Most jutott csak eszökbe, hogy mióta a szinpadról kijöttek, nem látta senki Ábrist. A hölgyek pirultak s lesütötték szemeiket, sejtették a borzasztó dolgot, hogy Ariadne kisasszony [illegible] Ábris [illegible] meg valószinüleg.

(Folyt. köv.)

2. Kivántatik műfordítás. Tárgya Ovidius Metam XIII. könyvéből a 399-ik sortól (Victor ad Hypsipyles etc.) számitva 132 sor, Trója pusztulása és Hecuba keserve. — Az eredeti vers alakjában. Jutalma a legjobb münek 6, a becsben hozzá legközelebb állónak 3 arany. Beadási határidő 1876. szept. 15.

A pályamüvek a rendes pályázati szabályok megtartása mellett a kitüzött időig a főisk. séniori hivatalhoz adandók be.

A ki nem adott jutalmak — a 2 arany kivételével — az alaptőkéhez csatoltatnak.

Debreczenben, 1875. okt. 20.

Simonffy Sámuel m. k.
Könyves Tóth Mihály m. k.
Géressy Kálmán m. k.

— ***A magyar fővárosból.*** **A vámházban** felfedezett sikkasztások következtében 4 tisztviselő hivatalától felfüggesztetett. **A tegnapelőtti** vihar Budán s környékén nagy pusztitásokat vitt véghez. **Lajos** bajor herczeg ő felsége, királynénk ő felségének fivére, Ráth főpolgármestert tegnap látogatásával megtiszteltе. **Budán** a Tabánban egy kávéházban játék barlangot fedeztek fel, melyben a játékosok kizárólag 11—14 éves fiuk voltak. **Az elhalt** V. Ferdinánd királyt elrendelt 16 heti országos gyász, e hó 25-én ért véget. **Frank Frigyes** gépész, ki vidéken szerzett keresményétől itt akart megszabadulni — ugy a Tisza kormányt, mint ő felsége személyét illető illetlen kifakadásai miatt letartóztatván a, fenyitőtörvényszéknek átadatott.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

S.-A.-Ujhely, okt. hó.

T. szerkesztő ur! Mindenekelőtt arra kérem ne csudálkozzék azon vakmerőségen, melylyel jelen soraimmal terhelni bátorkodom, mert ehez nincs oka, mivel csak jogommal élek, melyet Szatmári Károly ur, a volt szerkesztőtől kaptam, és a melyet különböző körülmények miatt eddig igénybe nem vehetek. Azonban jelenleg hallgatni nem tudok, nem tudok azért, mert Verhovay Gyula ur tisztelt barátunk beszéi — körünkben.

Hosszu ideig nélkülözni kellett általunk nagyrabecsült személyét, s most igyekezünk magunkat kárpótolni.

Tudom, hogy a „Debreczen“ olvasói is örömmel vesznek hirt Verhovayról, épen azért hozom azt tudomásul. Verhovay Gyula itten is a legnagyobb mérvben kivivta magának ösmerői tiszteletét és szeretetét.

Alig győz eleget tenni azon számos meghivásoknak, melylyel tisztelői a szó teljes értelmében elhalmozták.

Jelenleg a szüretelés nagyban folyik — és Verhovay talán már meg is unta az uj bornak oly sok izben való kóstolását, melyre itt a barátság legszivesebb modorában — ugy szólván — kényszeritik, a hegyaljai szüreteknek pedig nagy hirök van, és abban részt venni bizonyára csak kedves dolog, oly kedves dolog, a minőről önöknek alföldieknek, talán képzetök sincs.

A szüretelés eredményéről nem lehet panaszkodni, az ujhelyi hegy — triász megtermé bőségesen az arany-nedv áldását, a mely kedvünket a legfényesebben felderitené, ha az ország sanyaru helyzete sürü árnyékot nem vetne ré.

Ha ez el nem busitana, különben örölni sem tudnánk, mert hiszen „busan vigad a magyar,“ hogy annak a példabeszédnek mindig be kell teljesedni!

Látom már, hogy tollam hegye a fájdalom hurját érinti, pedig nem akarok ezuttal komor hangot hatani, s ép azért jobbnak látom levelem befejezni annyival inkább, — minthogy ezzel, talán a Debr. olvasóinak is szivességet teszek.

Isten áldja.

Zempléni.

— ***Vidéki hirek.*** **A törökbecsei** Rohovicz Aladár féle uradalmat, mely 190 ezer forintra volt becsülve, a becsáron alóli árverésen Fehér Miklós és Tarnóczy orsz. képv. 86 ezer frtért vették meg. **Felső-Venczia** községben e hó 18-án iszonyu tüzvész pusztitott. Három ember annyira összeégett, hogy aligha fognak életben maradni. **Baján** azon urhölgy lakását, kit Jankovics A. öngyilkosságáért okoltak — a néptömeg tegnap éjjel ostromolni kezdte. — Beverték az ablakát, sok butort összezuztak, és hogy a dolognak komolyabb kimenetele nem lett, csak is a hatóság erélyes fellépésének tulajdonitható. **Kapnikbányán** egy ember kedvesének a férjére az erdőn reá duplázott, s meggőbecselte, de a megsebesült reá rohant, s a fegyvert a dühös szerelmestől elvette, ki is futással menekült. Az egészben az a legérdekesebb, hogy ugy a megfutott imádó, mint a megsebzett ember felesége, bujában magát felakasztotta.

Ősziestékre.

(Géressy Kálmán előadása a magyar irodalom és miveltség történetből a XIX. században.)

Csak a harminczas és méginkább a negyvenes években kezdett némi javulás állani be börtönügyi rendszerünkben, melyre nézve sokat tettek részint egyes kitünőbb férfiaink, kik a külföldet beutazván, eközben a különféle börtönrendszereket is tanulmányozták, s tanulmányaik eredményét itthon közrebocsátották; részint egyes iróink; kik e tekintetbeni irány-müvek készitése által — minő volt br. Eötvös „Falu jegyzője“ müve — hatottak börtönügyeink javitására.

S vajon börtönügyi és közbiztonsági viszonyaink rendezetlensége és elhanyagolása teljesen a nemzet hibája volt-e? nevezetesen, annak oka a nemzet közönyösségében vagy a megyei rendszerben keresendő-e? E kérdésekre azt felelhetjük, mikép a nemzetet, illetőleg az országgyülésen az azt képviselő megyei és városi követeket nem terheli mindezen mulasztásokért távolról sem oly felelősség, mint a kormányt, mert rendeink az 1790—91-iki országgyülésen a számos, üdvös reformok között sürgették börtönügyeink rendezését is, mely czélból küldöttek ki deputatiót; ugy de az ez által elkészitett munkálat a többi javaslatokkal együtt még 30 év mulva is a levéltárban hevert. A kormány nevezetesen az e korbeli országgyüléseket csak addig tartotta együtt, mig a subsidiumokat, a pénzt, gabnát s a hadsereg kiegészitésére az ujonczokat megszavazták, ellenben a belreformok feletti tanácskozásról szó sem lehetett.

Az 1790—91-iki országgyülés után nagy visszaesés mutatkozik, melyet csak az 1825-ik évi nemzeti ujraébredés s a minden irányban megindult reformok behozatalára irányult mozgalmak ütöttek helyre.

Külföld.

— **A török-szerb** viszonyok még mindig nem öltöttek olyan alakot, hogy a békét teljesen biztositottnak lehetne tekinteni. Mindkét ország igen jelentékeny fegyveres erőt összpontositott a határszélen, hol ma két nagy hadsereg néz farkasszemet egymással. Minthogy pedig a szerb lakosság a kormány minden rendelete daczára sem sokat törődik a semlegesség parancsaival, igen természetes, hogy a török hadsereg repressaliákhoz folyamodik. Igy azután hetek óta fordulnak elő határsértések, összeütközések, s noha Belgrádban és Konstantinápolyban a béke fentartását proklamálták, oda lenn a határszélen tényleg, habár csak miniature-alakban foly a harcz, szaporodnak az összeütközések s igy fokozódik a veszély, hogy ez apróbb csetepatékból valóságos háboru lehet.

Már a mult héten komoly fordulatot vett a dolog, s azt hiresztelték, hogy a szerb ügynök, kinek reklamatióit a portán figyelemre sem méltatták, eltávozott Konstantinápolyból. A hir alaptalannak bizonyult ugyan, de az tény, hogy a szerb ügynök igen erélyes hangon adta elő panaszait s kijelentette, hogy ha Konstantinápolyban háborut akarnak, ugy üzenjék meg nyiltan, ha pedig békét akarnak, ugy akadályozzák meg a határsértések ismétlését. A porta ujabban igen határozott igéreteket tett erre nézve, s most a veszély ujra elháritottnak látszik. A mig azonban a két fél seregét haza nem rendeli, addig az ilyen kellemetlenségek ismétlődésétől folyton tarthatni.

Ideje lenne, hogy a külhatalmak ez irányban tennének valamit, s különösen Szerbiával kezdetnék meg a lefegyverzést, mely ezt annál inkább teheti, mert európai garantia őrködik területi épsége és biztonsága fölött.

A herczegovinai állapotokról a legujabb táviratok roppant barbár tettek hirét hozzák Boszniában a basi-buzokok több keresztény helységet kiraboltak, a lakosokat pedig felkonczolták. Herczegovinában egy csomó meghódolt fölkelőt batósági parancsra fölakasztottak. Az osztrák-magyar nagykövet ugy látszik sietett a portát az ilyen oktalan és embertelen eljárás természetes következményeire figyelmeztetni, minek folytán a nagyvezér az ügy kideritésére szigoru vizsgálatot rendelt el. („P. N.“)

Színészet.

—d—f. Szerdán, október 27-én adatott „Tulipatan szigete“, vig operette egy felvonásban, és „A nevelő ezer baj között“, franczia vigjáték egy felvonásban.

Mindkét apróság igen tetszett a közönségnek, bár a két darab belbecséről nem mondhatunk sok jót. Csupa bohóság az egész, különösen az operette szövege a silányságok netovabbja; szép zenéje, melynek egyes részeinél más operettekben előforduló áriákra ösmertünk, gyönyörködtetett.

Jól alakitott Kiss és Timár, előbbi Vilmos porosz királynak volt öltözve, utóbbi Bismarckot igen sikerülten utánozta. A nők közül első sorban Kriger Kornélia kisasszonyt kell dicsérőleg kiemelnünk szép énekeért, bár mint hallottuk, most is torokfájásban szenved; Béli Róza k. a. szerepe az egyhangu tag- és hanglejtés helyett inkább vidámabb modort igényelt volna. Deák Katicza k. a. az operettben, valamint az ezt megelőzött vigjátékban helyes felfogással, elegendő együgyüséggel, sőt szükségszerint a kellő csintalansággal is müködött, — az operettben is öltözéke, játéka által nevettette a közönséget.

A vigjátékban Takács adta a nevelőt kifogástalanul: Gyöngyösi Etel k. a., Abonyi és Kiss szintén jól oldák meg feladatukat.

= **Az „E. és M.-U.“** „A mit a kormánypártilapok agyon hallgattak“ czim alatt igen helyesen a következőket irja: „A pénteken tartott pénzügyi bizottság ülésében Wahrmann Mór felszólalt és kimondotta, hogy a kormánynak pénzügyi politikája nem nyilt, hogy a parlamentarismussal ellenkezően az országot orránál fogva vezeti, és kimondotta egész nyiltan, hogy „a kormány budgetje erkölcstelen.“

Vártunk azon reményben, hogy a szabadelvü lapok Wahrmannak e nagy fontosságu beszédére legalább néhány megjegyzést fognak tenni, de a kik a pénzügyi bizottságban ez előforduló jelenetet agyon hallgatták, azok a mi szabadelvü lapjaink voltak. Szombaton igaz nem beszélhettek e tárgyról, mert akkor Tisza Kálmánt az ujonnan kinevezett miniszterelnököt kellett nekik égre földre magasztalni, megbocsátható tehát, hogy Tiszának e diadalát nem akarták olyasfélével füszerezni, hogy a „kormány budgetje erkölcstelen.“ Azonban Tisza kinevezteteti, el is mult azóta három nap, de sem az „Ellenőr“, sem a „Hon“ nem ir erről semmit és a mi kissé különösnek tünik fel a „Napló“ sem. Ő sem mert e kérdés bonczolgatásába bele vágni Wahrman állitása ellen nem mert bizonyitani, mert az ugy hiszem meggyőződése ellen lett volna, tehát inkább hallgatott.

„A ki hallgat az beleegyezik“ s igy a kormány lapjai önkénytelenül is elfogadták ama nyiltan kimondott igazságot, hogy a kormány budgetje erkölcstelen És valóban senki sem jellemezte találóbban a kormány pénzügyi politikáját mint Wahrmann Mór, és ha végig tekintünk a kormánynak pénzügyi politikáján, melyet a delegatióban és pénzügyi bizottságban követett, lehetetlen meg nem botránkozni eljárásán.

Soha sem vártunk a jelenlegi kormánytól sokat, de annyit megvárt mindenki, annyit reméltünk, hogy nyiltabb politikát fog követni, mint elődei, és az ország vagyonát és adóképességét nem fogja Csáki szalmája gyanánt elpazarolni és fölemészteni. Fájdalom! de a tettek az ellenkezőt bizonyitják, mert programmja nincs, pénzügyi politikája pedig hasonló azon emberéhez, a ki midőn vagyonának egy részét elpazarolta, azt mondotta: mindegy elköltöm már ezt is, ebből ugy is nehezen fogok megélhetni. Pedig ha gazdálkodóbb, takarékosabb leendett volna, ha bevételeit növeli és kiadásait mérsékli ugy még helyre üthette volna azt, a mit éveken át önhibája miatt elvesztett.“

UJDONSÁGOK.

* **Előfizetőinket** tisztelettel kérjük, hogy ugy a régibb, mint a jelen évnegyedi előfizetéseiket minélelőbb beküldeni sziveskedjenek.

* **Személyi hir** Patay István ur ma délután eltavozott körünkből egy pár napra. Verhovay Gyula ur, mint a vidéki levél értesit: — jelenleg szülő városában S.-A.-Ujhelyben tartózkodik rokonai és barátjai nagy örömére.

* **Géressy Kálmán** tanár ur előadásait a főtanoda 1. sz. termében hetfőn, csütörtökön és péntek n 5—6-ig tartja. Ezt azért teszszük ezuttal közzé, hogy válaszul szolgáljon azoknak, kik hozzánk ez iránt kérdést intéztek. Az előadást nem szükséges dicsérnünk, dicséri az maga m gát.

* **Beküldetett.** Az uj polgármester urtól erélyt, szorgalmat és hatást várunk, megvagyunk arról győződve, hogy az eddig elhanyagolt ügyek rendes kerékvágásba tereltetnek. Egy minket legközelebbről érdeklő, — a napi szükségletre nélkülözhetlen kellékre, az ivóvizre, illetve annak a czeglédutczán való hiányára hivjuk fel, egész tisztelettel a polgármester ur figyelmét. hogy a hiány pótlása czéljából a már eddig is temérdek költségbe került, de használhatlanná vált két kut egyikének helyreállitása, s a közforgalomnak leendő átadhatása végett intézkedni sziveskedjék. Több czeglédutczai lakos.

* **Szinházunkban** legközelebb „VÉRMENYEGZŐ“ czimü dráma fog szinre kerülni; felhivjuk a t. szinházlátogató közönség figyelmét ezen felette édekes szindarabra.

* **Az athletikai klubb** eszméje ugy látszik téli álmot szándékozik tartani, vagy épen egészen elaludni, ezt azon csendből következtetjük, mely a gyalóverseny megtartása óta városunkban ez eszme körül csend uralkodik. Sajnos volna, ha érdeklődés hiánya miatt ejtetnék az athletikai klubb megalakitására vonatkozó eszme. Az ellenkezőt reméljük.

* **Beküldetett.** Vagyok bátor ezennel a „gyalogverseny-társulat“ t. bizottságát figyelmeztetni, miszerint müködéséről még mai napig sem számolt a közgyülés előtt, habár a czél, a mélyért a társulat alakult, már régen eléretett. Remélem, hogy jelen felhivásomnak eredménye, vagy a közgyülés összehivása, vagy nem teljesithetésének indokolása lesz. A „gyalogverseny-társulat“ egyik tagja.

* **Hymen.** Tegnap jegyezte el helybeli lakos és házbirtokos özv. Lakatos Gáborné ő nagysága unokáját, a szende, bájos, müvelt és szellemdus Apagyi Matild kisasszonyt, a közbecsülésben álló szabolcsmegyei földbirtokos Hetey József. — Áldás és szerencse kisérje e valódi rokonszenvből keletkezett frigyet minden léptein!

* **VásárbiróI hivatal árjegyzéke.** Debreczen, 1875. évi október hó 26-án. — 1 mérő buza 3.20—4.60 krajczár, 1 mérő kétszeres 2.70—2.90 krajczár, 1 mérő rozs 2.60—2.80 krajczár, 1 mérő árpa 1.50—1.70 kr, 1 m. zab 1.55—1.65 kr, 1 m. tengeri uj 1.40—1.60 kr, 1 m. köles 1.50—1.80 kr, 1 m. kása 3.50 kr, 1 zsák burgonya 1 frt, 1 mázsa szalonna 37, 37½, 38, frt, 1 mázsa háj 39, 39½, 40 frt.

* **„Hölgyeinkhez“** czimü czikkünket megemliti a „Nagyvárad.“ Helyeselve az abban elmondottakat, megjegyzi, hogy „sok tinta elfogyhat még addig, mig kapaczitálni tudjuk a hölgyeket.“ Ne adja az isten!

* **Megjelent**, s szerkesztőségünkhöz beküldetett: Magyar közlekedésügy czimü havi folyóirat ötödik füzete. Tartalma igen érdekesen van összeállitva, mely nem kis dicséretére válik Wührl Jákónak a folyóirat szerkesztőjének.

* **Gyorsfutó** van városunkban, — ki ma délután 4 órakor tartá az első futást s a nagytemplomtól az Európa kávéházig terjedő utat 33 percz alatt tizszer megfutotta.

* **Egy szegény asszony** tegnap oly szerencsétlenül járt, hogy a főiskola előtt a sárban elcsuszott, s hanyatt esett, de mégis elég szerencsés volt — meg nem sérülni.

Közkedvességü bohózat, e szinpadon először.

Debreczeni szinház.

II. Bérlet. 8. sz

Péntek, 1875. okt. 29-én.

adatik:

AGG SZINÉSZ ÉS LEÁNYA

vagy szinpad a szinpadon.

Uj bohózat 5 felvonásban. Magyarszinre alkalmazta Komlósy.

Kezdete 7 órakor, vége fél 10-kor.

— **Bécsi tőzsde** okt. 28. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105.—, cs. arany 5.41— ; Napoleonarany 9.07.

Ideiglenes felelős szerkesztő:

TISZAI DANIEL.

HIRDETESEK.

Szép, jó és olcsó!

ÁRJEGYZÉKE

BURGER LIPÓT

EGYEDÜLI FEHERNEMÜ RAKTÁRÁNAK

Gallérok — **Debreczenben, főpiacz 2139. sz. alatt** — **Kézelők**

Férfi harisnyák és kesztyük gyári raktára.

Férfi szines cretoningek ft 1.30, 1.50, 1.70 kr.
Férfi cretoningek 2 gallérral 1.80, 2 ft, 2.30, 2.60 kr.
Férfi chiffoningek ft 1, 1.20, 1.50, 1.75, 2, 2.20 kr.
Férfi chiffoningek himzett betéttel 2.20, 2.50, 3 frt
Férfi oxfordingek két gallérral 1.90, 2.20, 2.60 kr.
Férfi vászonlábravalók 90 kr, 1 ft, 1.20, 1.40 krig.

Női chiffoningek 1.30, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20 kr.
Női chiffoningek himzett betéttel 1.80, 2 ft, 2.30, 2.60, 3 ft.
Nő vászoningek himzett „ 2 ft, 2.40, 2.80, 3, 3.40 kr.

Női hálórekli 1.20, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20 kr.
Női hálórekli himzett betéttel 1.50, 1.80, 2, 2.30, 1.80 kr.
Női alsónadrágok 1.20, 1.40, 1.60, himzett 1.80, 2 ft, 2.30.
Női alsószoknyák 2.20, 2.40, 2.70, himzett 2.80, 3.20, 3.80.
Gyermekingek, háló reklik, alsó nadrágok, szoknyák, zsebkendő, legnagyobb választékban.

Női harisnyák, kesztyük és csinos kötők raktára.

Franczia Miederek — **Vidéki megrendelések legpontosabban eszközöltetnek** — **Legujabb Nyakendők**

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-tól Párisban

hölgyeknek nélkülözhetlen!

Csak a hivatalosan megvizsgált méregmentes, tiszta és teljesen ártalmatlan, valódi

RAVISSANTE

bir azon erővel. az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utóbajoktól megóvni és szépséget s ifjuságot biztositani. Ha a **Ravissante** naponkint egyszer az ujjhegygyel az arczra vagy más testrészre dörzsöltetik, már a törülközés után tapasztalható a majdnem csodálatos hatás. Az arczon támadt ránczok és himlőhelyek elsimittatnak. — **A Ravissante** ifju arczszint idéz elő, a bőrt fehériti, frissiti és finomitja; eltávolit legrövidebb idő alatt szeplőt, májfoltokat, orrvörösséget, s a bőr minden tisztátalanságait.

Már az első kisérlet után elhatározzák a t. hölgyek, jövőre csupán csak a Dr. LEJOSSE-féle világhirü „RAVISSANTE“ szépitőszert használni.

Hamisitatlanul kapható nagyban és kicsinyben valódi minőségben: „Dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“ fő- és szétküldési raktárban Ausztria-Magyarország számára,

Schwarz Henrik-nél,
Budapesten, Kristóf-tér 1. sz.

Egy üvegtok ára 1 frt 50 kr. és 2 frt 50 kr.
Postai küldésnél 20 krral több.

Óvás hamisitás ellen!

Miután Hatschek Miksa ur, kinél ezelőtt fiók-raktárt tarték, bizalmammal visszaélt, s egy hamisitott, saját gyártású csinálmányt valódi helyett árult, indittatva érzém magamat, tőle a raktári jogot elvonni és iránta a szükséges lépéseket megtenni.

Óva intem mind a t. raktártartó urakat, mind a kicsinyben vásárlókat az ugynevezett „La Ravissante Perfectionné“ vételétől, mely a **valódi párisi Dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“-nak** Hatschek Miksa ur által rosszul utánzott hamisitványa.

A dr. Lejosse-féle **„RAVISSANTE“** e téren a legtökéletesebb és egyátalán nem kiván többé javitást, mint ezt a nálam található számos elismerő irat kielégitő módon bizonyitja.

A dr. Lejosse-féle párisi **„RAVISSANTE“ nagyban és kicsinyben egyedül és csak valódi** minőségben csupán nálam kapható, s annak üvegkupakján a **használati utasitáson** kivül franczia nyelven még a következő szavak is állanak:

EXCITATION DE LA BEAUTÉ RAVISSANTE PAR Dr. LEJOSSE A PARIS.

A t. raktártartó urak a vidéken tehát a **valódi hamisitatlan „RAVISSANTE“** megrendelése czéljából szivesked enek ugy mint ezelőtt, esután is mindig csak egyenesen hozzám fordulni.

SCHWARZ HENRIK,
a Dr. Lejosse-féle „Ravissante“ fő- és szétküldési raktárnoka Ausztria-Magyarország számára,
Budapesten. Kristóftér 1-ső szám.

Vidéki rendelmények a **legszigorubb titoktartás** biztositása mellett utánvéttel eszközöltetnek.

Debreczenben valódi minőségben kapható
Güttl Nándor ur gyógyszertárában.

SIRKOSZORUK

gyári raktára

BURGER LIPÓT

divatkereskedésében

Debreczenben, főpiacz 2139. sz. a.

Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesittetnek.

344/1875

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik; miszerint a debreczeni 3031-dik számu telekjegyzőkönyben özv. **Vetéssy Istvánné Miskolczi Katalin** tulajdonául bejegyzett s 2800 aftra becsült s árverésen már eladott vargautczai 2242-dik számu házastelek 2 hold 1300 négyszegöl ondódi földével együtt, az árverési feltételek meg nem tartása miatt, vevő **Nagy Zsigmond** kárára és veszélyére, a folyó 1875-dik évi **deczember 1-jén 1 órakor** a telekkönyvi irodában, végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó ujabb árverésen, szükségesetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltásiár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz 280 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 3, 6 és 9 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utólsó részletbe tudatik.

Vevő azonnal birtokába lép, tulajdonjoga azonban csak a vételár lefizetése után kebeleztetik be.

Vevő viseli az átiratási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső adót és egyéb terheket.

Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok, bármely érdekelt fél kérelmére a p. h. r. t. 459. § értelmében vevő kárára ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Debreczen, a kir törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1875. okt. 15-én tartott üléséből.

Hegedüs István,
aljegyző.

346 1—3

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1875.